

F. t. l. om statsstøtte til visse private skoler.

For skoler, der er selvejende institutioner, fastlægges begrænsningen, dels således, at kun udgifter til forrentning m. v. vedrørende offentlige og dermed sidestillede lån samt eventuelle sælgerprioriteter i forbindelse med skolens overgang til selveje, indgår i tilskudsgrundlaget, og dels således, at kun lån inden for $\frac{5}{6}$ af en af undervisningsministeriet godkendt værdi medtages. Med offentlige lån — lån i kredit- og hypotekforeninger samt andre realkreditinstitutioner — sidestilles her statslån samt lån i sparekasser og lignende institutioner, f. eks. forsikringselskaber. For alle disse lån er af vedkommende institution fastlagt nærmere regler med hensyn til lånegrænse, forrentning og afdrag, og renteudgifterne findes derfor uden videre at kunne indgå i tilskudsgrundlaget. Sælgerprioriteter i forbindelse med overgang til selveje er medtaget for at lette denne overgang, der som hovedregel ikke vil kunne finde sted, uden at en del af købesummen bliver indestående som sælgerprioritet. For den selvejende institution vil det være af stor betydning, at renterne af sælgerprioriteten uden begrænsning kan indgå i tilskudsgrundlaget. Begrænsningen til $\frac{5}{6}$ af den af undervisningsministeriet fastsatte værdi er foretaget, fordi man ikke finder at burde yde tilskud til forrentning af lån, der ligger inden for den sjattedel, skolerne selv skal skaffe som egenkapital som betingelse for statslån.

For skoler, der ikke er selvejende institutioner, er det hensigten at fastlægge begrænsningen til udelukkende at omfatte offentlige og dermed sidestillede lån, ligeledes inden for $\frac{5}{6}$ af ejendomsværdien. Renter af en eventuel sælgerprioritet vil ikke kunne indgå i tilskudsgrundlaget. Da mange af disse skoler ikke er vurderet af ministeriet, vil ejendomsværdien for alle ikke-selvejende skoler i denne henseende blive fastlagt til den i henhold til loven om vurdering af faste ejendomme senest forud for tilskudsåret fastsatte værdi. Også for disse skoler gælder begrænsningen til $\frac{5}{6}$, selv om den ikke her har samme baggrund, men man finder ikke at kunne stille de privatejede skoler bedre end de selvejende institutioner. På grund af de offentlige låneinstitutioners lånegrænser får reglen desuden næppe selvstændig betydning.

For både selvejende og ikke-selvejende skoler vil man finde det rimeligt inden for de foran nævnte begrænsninger at inddrage renter af alle hidtil tinglyste lån i tilskudsgrundlaget, men for så vidt angår senere tinglyste lån mener man alene at burde yde tilskud til renter af lån, som har været nødvendige til finansiering af byggeri, større anskaffelser og lignende, således at man gennem tilskuddet kun bidrager til forrentning af lån, som anvendes til

investeringer i skolen. Man ønsker altså ikke at yde tilskud til forrentning af lån, som optages til andre formål, f. eks. for at hjælpe på likviditeten i tilfælde, hvor ældre lån pålægger skolen store afdragsforpligtelser, da man herved indirekte ville kunne komme til at yde tilskud til forrentning af egenkapitalen.

Bestemmelserne herom må dog administreres således, at man ikke hindrer skolerne i at foretage fornuftige økonomiske dispositioner; de bør derfor udformes således, at lån, som i rentemæssig henseende indgår i tilskudsgrundlaget, kan ombyttes med lavere forrentede lån uden fortabelse af rentetilskuddet, selv om det nye lån ikke optages for at skaffe midler til byggeri og lignende.

For at undgå udnyttelse af disse bestemmelser, mens lovforslaget er til behandling i folketinget, foreslås det, at kun renter af lån, der er tinglyst inden 1. oktober 1968, uden videre indgår i tilskudsgrundlaget, dog med de nævnte begrænsninger. For lån tinglyst i tiden mellem 1. oktober 1968 og lovens ikrafttræden bør gælde samme bestemmelser som omtalt for lån tinglyst efter lovens ikrafttræden, d. v. s. som hovedregel kan kun renter af lån til byggeri m. m. indgå i tilskudsgrundlaget.

ad 7) Øvrige udgifter ved skolevirksomheden.

I overensstemmelse med princippet om, at alle faktiske udgifter principielt bør indgå i tilskudsgrundlaget, er denne udgiftsgruppe, der omfatter de resterende udgifter, medtaget. Gruppen dækker derfor mange forskellige udgiftsposter, blandt de vigtigste kan nævnes lønudgifter til andre end lærere, honorarer til lærere for tilsyn m. v., kontorudgifter, andre administrationsudgifter, udgifter til anskaffelse og vedligeholdelse af undervisningsmateriel og inventar samt afskrivninger på inventar og undervisningsmateriel. Herudover vil der for den enkelte skole være adskillige udgiftsposter af forskellig art, som hører hjemme i gruppen. Også visse indtægtsposter må medtages som fradrag, f. eks. indtægter hidrørende fra salg af skoleinventar og lign.

Ifølge skolerne forslag indgår alle resterende udgifter under denne gruppe, der gælder alene en maksimumsbegrænsning. Ministeriet finder, at der tillige må foretages en vis sortering af udgifterne, således mener man ikke, at der i tilskudsgrundlaget bør være adgang til at optage udgifter til forrentning af egenkapital eller af andre lån end de under gruppe 6) nævnte eller til afskrivning på bygninger. Også andre udgifter kan det være rimeligt at holde uden for tilskudsgrundlaget, f. eks. udgifter til re-